

1 e trettondedagen

Psalmer: 344, Ps45, 352, 213:1-3, 214, 213:4-6

Texter: 2 Mos 1:22-2:10, 1 Joh 5:6-12, **Luk 3:15-17, 21-22**

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Låt oss be!

Herre Jesus, Johannes vittnade om dig. Det kostade honom livet. Fadern gav dig sitt vittnesbörd från himlens härlighet. Lär oss bli bättre på att vittna om dig. Amen.

Evangelietexten börjar med Johannes vittnesbörd om Jesus för att sedan i två korta verser beskriva Jesu dop. Jesu dop blev början på hans offentliga verksamhet. I samband med dopet gav också Fadern och den helige Ande sitt vittnesbörd om Sonen - Fadern med en röst från himlen och den helige Ande genom att sänka sig ner över honom i synlig form av en duva. Det var Guds sätt att identifiera den sedan länge utlovade Messias inför Johannes och alla som kommit till honom för att bli döpta. Och vi får tro att det var viktigt för Jesus också, särskilt med tanke på vad som sedan skulle hända. Han skulle sedan av Anden bli ledd ut i öknen för att bli frestad av Djävulen. Med rösten från himlen och Anden som sänkte sig över honom blev Jesus stärkt inför det stora frälsningsverk han var sänd att utföra.

Redan från födelsen var Jesus vår Frälsare. Ängeln förkunnade det glada budskapet för herdarna att en Frälsare blivit född i Davids stad. *Han är Messias, Herren.* I och med sitt dop framträdde Jesus offentligt för göra, lära och lida allt som i Skrifterna var förutsagt om Messias. Det var som om Gud själv satte spotlight på honom från sin härlighet i himlen och visade att Frälsaren som var utlovad från begynnelsen nu skulle utföra sitt stora frälsningsverk.

Vi hör att Johannes Döparen höll så kraftfulla predikningar att folk började undra om inte Johannes var Messias. Men han hänvisade folket till den som var ännu starkare, som skulle komma. Johannes förklarade att han inte ens var värdig att lossa remmen på hans sandaler. Med andra ord; Johannes var inte värdig att utföra ens en slavs sysslor för honom. Ändå säger Jesus på ett ställe att av dem som fötts av kvinnor finns ingen större än Johannes. Det ska vi tänka på i vårt förhållande till Jesus. Var Johannes inte värdig så är vi det ännu mindre. Vi kan aldrig förtjäna något från Jesus för vi är inte ens värdiga att göra slavtjänst för denne höge Konung. Men Jesus har inte kommit för att bli betjänad utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många. Han har med sin tjänst gett oss rätt att bli Guds barn, vara hans lärjungar och tjäna honom. Det är en hög värdighet vi aldrig kunnat göra något för att förtjäna.

Johannes visade vilken skillnad det var mellan hans och Messias styrka. Johannes döpte med vatten, men Messias skulle döpa i Ande och eld. Det innebär inte att dopet i vatten är utan den helige Andes kraft. Jesus säger till Nikodemus att pånyttfödelsen sker genom vatten och Ande. Men Johannes var en förvaltare av dopet. Messias däremot skulle själv utgjuta helige Ande så som det var förutsagt om honom i Skriften. Det skedde på Pingstdagen. Då visade sig tungor av eld som fördelade sig och satte sig på var och en av dem.

Johannes vittnade om att Messias är starkare med en bild som framställer Jesus som domare över alla människor vid tidens slut. Liksom jordbrukaren skiljer agnarna från vetet ska världens Domare skilja troende från otroende. Han ska samla in vetet i sin lada men agnarna ska brännas upp i en eld som aldrig slocknar. Det innebär att de som tagit emot hans frälsning ska gå in i hans eviga härlighet. Men de som förkastat honom kommer själva att bli förkastade. Vårt liv hänger på hur vi ställer oss till Jesus. Den här frågan är viktigare än allt annat som vi kan bekymra oss för. Nakna kom vi till världen och en dag ska vi sänkas i graven med handen tom. Allt som då har betydelse är vårt förhållande till Jesus. Och förresten allt som däremellan har betydelse är vårt förhållande till Jesus, hela vårt liv.

Vi har hört Johannes vittnesbörd om Jesus. Sedan får vi höra Guds eget vittnesbörd om sin Son. Vi läser i Lukas evangelium: *När allt folket döptes, blev även Jesus döpt. Medan han bad öppnades himlen och den helige Ande sänkte sig över honom i fysisk gestalt som en duva. Och från himlen kom en röst: "Du är min älskade Son. I dig har jag min glädje."*

Medan Jesus bad hände fantastiska saker. Himlen öppnades och från himlens härlighet sänkte sig den helige Ande över honom. Så var det förutsagt om honom. I Jesaja 42 kan vi läsa: *Se, min tjänare som jag uppehåller, min utvalde, i vilken min själ har sin glädje. Jag har låtit min Ande komma över honom.*

Så blev Jesus smord till sitt ämbete som Profet, Präst och Kung. I Gamla testamentet blev profeter, präster och kungar avskilda för sina respektive ämbeten genom att bli smorda med olja. Mose vigde Aron till präst genom att smörja honom med olja. Samuel smorde David till kung och Elia smorde Elisa till profet. Men det var förutsagt om Frälsaren att han skulle bli *smord med glädjens olja mer än sina medbröder*. Att han skulle bli smord med glädjens olja syftar just på att han blev smord med den helige Ande vid sitt dop. Petrus vittnar: *ni känner till det som har hänt i hela Judeen, med början i Galileen efter dopet som Johannes förkunnade: hur Gud smorde Jesus från Nasaret med den helige Ande och kraft...* Därför kallas han i

Bibeln ”den Smorde”, alltså ”Messias” på hebreiska eller ”Kristus” på grekiska. Det syftar på att Jesus vid sitt dop blev smord med den helige Ande till sitt ämbete som Profet som kommit för att förkunna livets ord för oss, som Präst som kommit för att offra sig själv en gång för alla, som Kung vars rike omfattar allt och vars tron består i evighet.

När Anden sänkte sig över honom var det Guds sätt att identifiera Jesus som den utlovade Messias. *Johannes [Döparen] vittnade och sade: "Jag såg Anden komma ner som en duva från himlen och stanna över honom. Jag kände honom inte, men han som sände mig att döpa i vatten sade till mig: Den du ser Anden komma ner och stanna över, han är den som döper i den helige Ande. Jag har sett det och vittnat: han är Guds Son."* För att bekräfta denna sanning kom också Faderns röst från himlen. Och av Faderns ord förstår vi att Jesus är Guds älskade Son. Hur ska vi förhålla oss till honom? Ja, vi ska frukta och älska honom över allting och tillbe honom som Gud. Det var också det anspråk som Jesus gjorde. Han sa till judarna: *alla ska ära Sonen så som de ärar Fadern. Den som inte ärar Sonen ärar inte heller Fadern som har sänt honom.* De stod inte ut med att höra på honom. Men mot bakgrund av vad som skedde vid Jesu dop borde de ha förstått att det inte kan vara på något annat sätt. Gudomlig ära och tillbedjan tillhör honom.

Fadern sade med en röst från himlen att Jesus är hans älskade Son, i vilken han har sin glädje. Jesus är en glädje för Fadern därför att han villigt åtog sig det frälsningsuppdrag han var sänd att utföra. Det bestod i att offra sig själv för att vi ska bli frälsta. Han kom som Guds lamm för att ta bort världens synder. Och han blev lydig intill döden på korset.

Berättelsen om Jesu dop framställer den heliga Treenigheten. Jesus, Guds evige Son som blivit människa stod där som den som blev döpt. Den helige Ande sänkte sig över honom i synlig form som en duva. Och Faderns röst hördes från himlen som öppnat sig. Ordet ”treenig” eller ”treenighet” finns inte i Bibeln utan det är ett konstruerat ord för att försöka fånga vad Bibeln lär om Gud. Gud är tre personer i ett enda gudomligt väsen. Jesus säger på ett ställe: *jag och Fadern är ett.* Då menar han inte att han och Fadern är en person. Nej, Jesu är en person, Fadern är en annan. Men de är ett i ett gudomligt väsen. Fadern, Sonen och Anden är ett – en Gud. Bibeln gör inte det minsta försök att förklara det så att vi kan förstå. Ordet ”treenighet” är ett försök att sätta namn på en sanning om Gud som Bibeln lär oss men som vi inte kan förstå med förnuftet.

Till sist ska vi säga att Jesus naturligtvis inte kom till Johannes för att genom dopet bli renad från egna synder. Jesus var utan synd. Han blev döpt som den som bar hela världens synd. Gud hade lagt all vår skuld på honom. Evangelietexten för idag började med att enkelt konstatera: *När nu allt folket döptes, blev även Jesus döpt.*

Han förenade sig med alla andra som kom för att bli döpta. Han blev lik oss i allt. I dopet liksom på korset blev han räknad bland syndare.

Vi behöver dopet lika mycket som allt folket som kom och blev döpta tillsammans med Jesus. I vårt dop blir vi förenade med honom liksom han i sitt dop förenade sig med oss. Det dop som Johannes förvaltade hade samma verkan som dopet som Jesus instiftade för nya testamentets kyrka. Johannes förkunnade *omvändelsens dop till syndernas förlåtelse*. Det är vad dopet ger – syndernas förlåtelse. Dopet sker en gång men dopets verkan varar hela vårt liv. Det är ett förbund utan slut. I kraft av dopet är våra synder förlättna och vi förenade med vår Frälsare. Det är en källa till tacksamhet och glädje livet ut. Amen.

Låt oss be!

Tack Herre Jesus Kristus, för att du villigt tog dig an att vara vår Profet för att räcka oss livets ord, vår Överstepräst som offrat dig själv för oss en gång för alla, vår Kung för att vi ska ha frid i ditt rike. Vi tackar dig för dopet som ger oss försäkran om syndernas förlåtelse. Hjälp oss att ära dig som vår gudomlige Frälsare. Amen.